

Datum: 30.09.2026

Medij: Nova S

Emisija: Probudi se

Autori: Redakcija

Teme: bezbednost u saobraćaju i saobraćajna signalizacija

	Početak	Trajanje
Emisija	30.09.2026 06:00:00	210:00
Prilog	30.09.2026 06:18:00	12:51

Naslov: Trotinet

[Pogledaj video prilog](#)

10673

Roditelji i bezbednost dece na trotinetima

"Desetogodišnje dete lakše povređeno nakon što je trotinetom udarilo u automobil"—to je naslov koji smo imali prilike juče da pročitamo, i sve češće čitamo upravo o tome, o opasnim situacijama u saobraćaju u kojima su povređena deca koja su vozila električne trotinete, motocikle ili kvadrove.

Konkretno, desetogodišnje dete povređeno je u Beogradu, i ono je sa lakšim povredama odvezeno u Dečiju bolnicu u Tiršovoj. A mi se pitamo: zašto roditelji kupuju i dozvoljavaju deci da učestvuju u saobraćaju, svesni da time potencijalno ugrožavaju život svog deteta?

O tome ovoga jutra razgovaramo sa specijalistom medicinske psihologije. Moja sagovornica je Gordana Mijalković Stojiljković. Dobro jutro, hvala vam što ste ovoga jutra sa nama.

Evo, dakle, imali smo vesti, i sad je ono pitanje koje nam se prvo nametnulo: kako je moguće da su roditelji uopšte tom detetu od 10 godina priuštiti, pa, i skupu i opasnu igračku kao što je električni trotinet? Dobro, u ovom slučaju to je jedna lična priča, je li tako, ali, ovaj, mogući su raznorazni razlozi zbog čega je to tako. Moguće je...

to sad ne znamo, da li je to pozajmljeni trotinet, da li je to neko starije dete, pa je— Da li je to bio samo jedan krug? Tako je. Dakle, ne znamo razloge zbog čega se to konkretno desilo, ali prosto je činjenica da se, na tržištu postoje električni trotineti, i oni vrlo često, naročito u poslednjih godinu dana, postali su trend, vrlo često su nekako dostupni, je li tako, ovaj, deci različitih uzrasta. Moja pretpostavka je da roditelj nije sa namerom da dete istrči na ulicu, je li da, kupio taj trotinet. Nekako, ovaj, u brzini u kojoj se živi i u, ovaj, nekom obilju svega i svačega što je neko tržište namenjeno deci, roditelji ponekad izgube orijentaciju šta je nekako granica prihvatljivog, naročito za određene uzraste. I to sad nije samo roditeljska tema, to je tema zapravo uopšte jedne hiperinflacije svega i svačega što se nalazi, što se prodaje, je li.

Sve je to dostupno i deci i porodicama i roditeljima. Za mene je, recimo, pitanje zbog čega su trotineti koji nisu električni izgubili mesto, ili bicikli, je li da, koji su važni, zbog čega su prestali da budu interesantni, in, i tako dalje. Pa zato što svaki put kad se pojavi neka nova igračka, očigledno nam je ona primamljivija. Tako je.

I elektronski uređaji su statusna stvar, isto kao i mobilni telefoni. Oni su, s jedne strane, i atraktivni, s druge strane, omogućavaju brzinu. Sva deca vole brzo i, interes... i, kako da kažem, vole pokret i vole brzinu, je li. Tako da, deciće uvek takve stvari, što vi kažete, nove igračke, biti atraktivne i interesantne. Ali drugi deo priče je trend. Znači, nešto u jednom trenutku bude u modi, nešto u jednom trenutku bude super zato što svi imaju. Kupim i kupim i.

Kupim i kupim i je opšte mesto za svu decu, u svim generacijama, ali je to izazov za roditelje, zapravo.

Gde je granica toga da se odgovori na svaki zahtev, odnosno na svaku želju deteta?

Pa gde je granica? Dakle, roditelji su prirodno bolećivi prema svojoj deci.

S druge strane, ne žele da se njihovo dete razlikuje od druge dece, od vršnjaka.

Ne želi da se oseti zapostavljeno. I to je sada granica: kako... A s druge strane je ono što je sigurno želja, nad željama, da dete ostane bezbedno i sigurno. I kako se sada roditelj rukovodi, čime da se rukovodi? Prvo se rukovodi uzrastom deteta i sposobnostima deteta.

Dakle, prosto zakonski akt kaže: dete do 14 godina ne sme da vozi elektronski trotinet na kolovozu, u saobraćaju. Može, dakle, samo u nekoj zoni koja je bezbedna, je li tako.

Za decu od 14 do 18 godina takođe je dozvoljena druga vrsta, znači učešća u saobraćaju, ali samo tamo gde je brzina do 30 km. Dakle, 30 km/h. Dakle, postoje i zakonska određenja, a postoji prosto i činjenica da ne može dete od 15, 12 godina da barata sa tom brzinom, sa tom efikasnošću, sa tom stabilnošću, uređajem koji je zapravo veoma, veoma brz. Dakle, prosto mozak nije sazreo, organizam, telo još nije sazrelo, koordinacija oko ruka još nije potpuno uvežbana.

S druge strane, osim toga, postoje individualne karakteristike deteta. Imate decu koja su pažljiva, oprezna, i decu koja su— Defokusirana. —impulsivna. Tako, brza, impulsivna, vole svaku vrstu uzbuđenja. Dakle, ne može prosto— Ali i spretniju i manje spretnu decu.

Tako je. Dakle, različite vrste njihovih sposobnosti, umeća, su ono što opredeljuje roditelja da u ovoj ili onoj meri omogući detetu, ovaj, neku aktivnost.

Ne samo vožnju trotineta, nego bilo koju aktivnost. Dakle, e sad, sve to zapravo pre svega traži od roditelja da budu fokusiraniji, da budu prisutniji, da budu oprezniji, strpljiviji.

Dakle, da daju više vremena, prosto sebi, da se pozabave detetom. Recimo, da neki elektronski trotinet, ili bilo koji trotinet, negde na Adi, negde u školskom dvorištu, ne bi bio problem, je li tako.

Datum: 30.09.2026

Medij: Nova S

Emisija: Probudi se

Autori: Redakcija

Teme: bezbednost u saobraćaju i saobraćajna signalizacija

	Početak	Trajanje
Emisija	30.09.2026 06:00:00	210:00
Prilog	30.09.2026 06:18:00	12:51

Naslov: Trotinet

[Pogledaj video prilog](#)

Dakle, kada je pod nadzorom roditelja, kada je usmeren, kada je u neposrednoj blizini roditelja, dete može postepeno da uči i da uvežbava i to upravljanje, na primer, biciklom ili trotinetom.

Drugi deo priče je brzina, koja postaje nekako dominantna, ovaj, u mnogim stvarima.

Od AI-ja do, evo sad konkretno pričamo o, ovaj, trotinetima, stalno je nešto ubrzano, stalno treba još brže, još više, je l'. I to je nešto što deca gledaju kao trend, gledaju kao nešto što je model funkcionisanja roditelja, odnosno odraslih. Hoćete da kažete: brzina na svim nivoima. Brzo možemo da izguglamo nešto, brzo možemo da stignemo negde.

Da. Još brže, još više performanse, još veće...

Znači, recimo da je pre 5, na primer, godina, orijentaciono, taj trend sa elektronskim trotinetima počeo da, ovaj, da biva interesantan. I krenulo se sa nekim brzinama koje su bile...

i sa nekim dimenzijama tih trotineta koje su bile, ajde da kažem, pristojne.

To je sada, iz godine u godinu, sve veće, sve intenzivnije, sve brže. I u takvim okolnostima, zaista mora vrlo precizno da se diferencira šta kome pripada. Ali, moram da kažem, sad, na nivou društva, dakle, ova neka regulativa o kojoj pričamo je takođe veoma važna. Ona važi od situacije, recimo, na televiziji, znači: nije za uzrast veći od 12 godina, nije za uzrast preko 6— Konkretno, konkretno za električne trotinete ne bi smela da voze deca mlađa od 14 godina. Tako je.

Tako je. Da. Ali imamo i— Jer roditelji mogu krivično da odgovaraju, to je isto važno da napomenemo. Apsolutno.

I onda i to da odgovaraju za zanemarivanje. Znači, ne samo za, ne znam, lošu procenu, nego to bukvalno se tretira kao zanemarivanje interesa deteta, jer se stavlja u situaciju da može da bude u opasnosti. Ali imamo i drugi deo, a to je ključni, zapravo, model vaspitanja deteta, to je: šta rade odrasli. Deca gledaju šta mi radimo. Jedna stvar je šta pričamo, ključna stvar je šta radimo. Ja sam juče videla situaciju, znači, na trotoaru, odrastao čovek, odnosno roditelj, vozi svoje dete. Dete ima kacigu, biciklističku kacigu, koja je takođe po zakonu neophodna, je l'. Vozi ga na trotinetu ili— Vozi ga na biciklu.

—vozi ga na trotinetu električnom, na kolovozu. To su dva mlađa deteta.

Dakle, to su dva, uslovno rečeno, prekršaja, je l', ovaj, prema zakonu. Ali suština je da je taj roditelj već ponudio varijantu svojim ponašanjem. On ide iz svoje procene da je okej, vozio je relativno polako, ali— Ide i roditelj polazi od toga: dete je sa mnom, sigurno je, ja sam tu, paću ga zaštititi.

Tako je. Ali to je, s druge strane, model detetu da sledeći put on, recimo, svog mlađeg brata stavi na trotinet, ili da je okej voziti na kolovozu, odnosno na tro— u ovom slučaju na trotoaru, što takođe nije dozvoljeno. Tako da, ima mnogo drugih načina na koji roditelji nepromišljeno ili nedovoljno razmišljaju o tome da svojim modelom ponašanja zapravo uslovljavaju te ispade dece.

Dakle, da oni prelaze granice. Deca, naravno, u prirodi deteta je da istražuje, da proba nešto novo, da eksperimentiše, i tako dalje. Ali te granice, dokle to sme da ide, zapravo određuju roditelji i određuju odrasli, jer nisu samo roditelji. Evo, ovo dete... ja sam sigurna da ovo dete roditelj nije pustio da— i rekao mu: ajde, važi, idi, sedi na trotinet i vozi se.

Da, i evo malopre, kada ste rekli, i to mi je palo na pamet, imate mlađu, stariju decu, pa možda je ovo vlasništvo deteta od 14 godina, ali mlađi brat može da proba, ili— Recimo.

Dakle, mnogi su načini— Ne znate kako da— Ili je tu sad neki komšija, ili...

Hoću da kažem, i svi mi koji smo, svi mi odrasli, brinemo o svojoj deci. To je takođe važna stvar.

Da reagujemo u raznoraznim situacijama, ne samo kad su naša deca u pitanju, nego da imamo taj neki odgovorni i zaštitnički odnos u različitim situacijama, na ulici, u školi.

E, da, i sad je pred roditeljima ta dilema. S jedne strane, moraju da nauče da kažu "ne", iako su prirodno bi želeli to svom detetu sve da ostvare. A s druge strane, drugi zadatak je pred roditeljima da to dete osamostale. I sad, kako ako mu ne dozvoljavate neke nove aktivnosti, avanture, kakoćete osamostaliti dete? Dobro.

Ajmo da krenemo od ovog što ste prvo rekli: želi da ostvari sve. Pa ne mogu da ostvare sve.

Nije realno, je l'. Možemo da ostvarimo nešto, nešto što je u skladu sa, da rezimiramo, u skladu sa uzrastom, sa sposobnostima, sa mogućnostima roditelja. I ne samo mogućnostima da kupe i da priušte, nego sa mogućnostima da budu tu, da, kada već uvedu neku novu aktivnost ili novi uređaj, budu uz dete i da uvežbavaju, prate, pokazuju mu kako se sa time radi. Dakle, kupovina i nadomeštanje nečega što se detetu omogućiti ne ide kao, kako da kažem, to mora da ide u paketu sa roditeljem kao takvim, sa njegovim vremenom, prisustvom, interakcijom. Dete u stvari mnogo više dobije u takvoj situaciji kroz zajedničku aktivnost sa mamom ili tatom, ili rođakom, i tako dalje.

Datum: 30.09.2026

Medij: Nova S

Emisija: Probudi se

Autori: Redakcija

Teme: bezbednost u saobraćaju i saobraćajna signalizacija

	Početak	Trajanje
Emisija	30.09.2026 06:00:00	210:00
Prilog	30.09.2026 06:18:00	12:51

Naslov: Trotinet

[Pogledaj video prilog](#)

Bude zabavnije, bude interesantno, porodica ode negde, pa se, ovaj, kroz prostor neki, kroz— u nekoj prirodi, uvežbava, pa padne, pa ustane. U tom smislu, dolazimo na ovaj drugi deo, osamostaljivanje, ali uvek uz neke početne korake, uvežbavanje, postavljanje granica. Okej, sadćemo da idemo onih 100 metara do onog drveta, ići ćemo ovom brzinom, paćemo postepeno ići malo brže.

Dakle, i ja bih se opet vratila na priču o biciklama i trotinetima koji nisu električni, koji, dakle, nekako prirodno prate primarne sposobnosti ljudskog tela, ljudskog organizma, naročito dečjeg, je l'.

Onda imamo... prosto je bezbednije da dete uči na taj način, da ovladava prostorom, brzinom, ravnotežom, koordinacijom. Idemo korak po korak. Da.

E, pa evo, nadam se da smo dali korisne savete roditeljima. Hvala vam mnogo što ste ovoga jutra bili moja sagovornica. A mi nastavljamo dalje od.

